

Supistuksia

LOPPUVUOSI TOI meille tullessaan tärkeän soiton ja matkan Uralin taakse toista nuppusta tapaamaan. Matka oli onnistunut ja palanen sydämestäni jäi talviseen Magnitogorskiin. Kuulimme lapsen taustoista ja nykytilanteesta. Ja mikä parasta, saimme nähdä lapsemme ja touhuta hänen kanssaan kuusi kertaa pari tuntia kerrallaan hänen nykyisessä kodissaan, lastenkodissa. Sitten oli palattava Suomeen ikävöimään ja hankkimaan lisää papereita. Maistraattiin meidän pitäisi jo saada kanta-asiakaskortti, kun niin usein käymme siellä apostilloimassa ja asioimassa.

Ennen joulua teimme toisenkin matkan Venäjälle, sillä kävimme Pietarissa lääkärintarkastuksessa. Siellä meitä syynäsi seitsemän eri lääkäriä, luovutimme verta ja otimme säteilyä keuhkoihin. Ehdimme myös ihastella yhden yön verran kaunista jouluista Pietaria. Onneksi isoveljelle riitti suomalaisen lääkärin kirjoittama T-todistus, joten hän sai mukaan lähteneiden lapsenvahtien

kanssa tutustua Pietariin vähän enemmänkin. Parasta matkassa oli kuulemma hotellihuoneen amme ja pakkasukon kulkue.

NYT OIKEUSAIKA on tiedossa ja olympialaisen lomassa on tarkoitus reissata jälleen lapsen luo. Oikeudenkäynti ei tunnu olevan mikään läpihuutojuttu, joten jännitystä on ilmassa. Pitäisi vielä harjoitella mahdollisia kysymyksiä ja vastauksia. Onneksi on viime kerralta kysymyslista ”oikeine” vastauksineen tallessa. Ehkä jotain samaa jälleen tentataan. Jos tuomarin päätös on myönteinen, lentelemme reiluksi viikoksi kotiin ja sitten pakkaamme kahden lapsen vaatteet ja tarvikkeet ja haemme odotetun perheenlisän opettelemaan perhe-elämää kanssamme.

KOTONA OLISI melkein kaikki valmiina kuopusta varten. Isoveli pääsi isompaan sänkyyn ja pieni sänky odottaa uutta nukkuja. Tyhjää tilaa on valmiina myös ruokapöydäs-

sä, naulakossa, leikkihuoneessa, vaatekaapissa ja meidän kaikkien sydämissä. Isoveljen uusin suunnitelma on istua pikkuinen sylissään takan ääressä ja laulaa tälle: ”Mä tykkään susta niin, että halkeen!” Äidin ja isän lähiajan toivesuunnitelmiin kuuluu niin ikään sylittelyä ja hellittelyä sekä uuden arjen pyörittämistä. Sitä ennen täytyy kuitenkin kestää vielä supistuksia ja synnytyskipuja eli seitsemän lentokoneen nousua ja laskua sekä muutama pitkä automatka, piinaavia tunteja oikeuden puupenkillä, pelkoa, junamatka, pari passia ja nippu papereita.

Mimu

